

ת"ד 6822/04/18 - נאאל עמאש נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 6822-04-18 מדינת ישראל נ' עמאש
תיק חיצוני: 537371/2017

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	נאאל עמאש
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 9.2.20, בה נדחתה בקשת המבקש לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו ביום 21.10.18.

לטענת המבקש, בהתייחס לאישורי מסירה של הזמנה לדין והמצאת פסק הדין אשר צוינו בהחלטה- בעת הגשת הבקשה לביטול פסק דין לא היו בידי המבקש אישורי המסירה אשר נמצאים בתיק בית המשפט, שכן לא היו חלק מחומר הראיות שצולם במשרדי המשיבה; וטען כי הרשום באישורי המסירה המצויים בתיק בית המשפט אינו נכון, והוא התגורר בשכירות בטירה, והיה במשמרות בעבודתו.

המשיבה התנגדה לבקשה, הן לעצם הגשת בקשה לעיון חוזר, והן לגופה.

דין

נפסק, כי "...בקשות לעיון חוזר נועדו בעיקר למקרים שבהם חל שינוי נסיבות מהותי. אין לראות בבקשות לעיון חוזר משום מנגנון עוקף-ערעור, אף לא דרך ל"מקצה שיפורים", להוספת טענות חדשות שלא הועלו בבקשה המקורית, או למתן מענה לנימוקים שהובאו בהחלטת בית המשפט. אכן, לאחר שבית המשפט בחן את טענותיהם של הצדדים והכריע בהליך שלפניו, לרוב תם בכך הדיון באותה ערכאה, והדרך לתקוף את ההחלטה היא בהגשת ערעור לפי סדרי הדין - להבדיל מהתדיינות חוזרת ונשנית תחת הכותרת של "עיון חוזר". (בש"מ 9020/12 אלענאמי מוסטפא סעיד נ' עיריית רהט (עליון, פורסם בנבו, 24.01.2013)).

ו"בבקשות כגון דא, הנטל לשכנע כי חל שינוי נסיבות מאז ניתנה ההחלטה הרלוונטית, שינוי המצדיק עיון מחדש בהחלטה זו, מוטל על כתפי המבקשת. ... בית המשפט המחוזי הטעים, כי המבקשת לא עמדה בנטל

המונח על כתפיה, להוכיח כי חל שינוי נסיבות, אשר מצדיק עיון חוזר בהחלטת הסגירה. (רע"פ 4965/16 נ.ש.מ.ע אחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.08.2016)).

עוד נפסק לעניין בקשה לביטול פסק דין, כי "הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש." (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6)793); וכי, "בבקשה כגון דא ביחוד זו הסומכת על הטענה למניעת עיוות דין, יש לשטוח את מלוא העובדות בהזדמנות הראשונה בפני ביהמ"ש, כן לצרף כל מסמך רלוונטי. הסתרת מידע ועובדות, עמימות בתיאור או התחכמות בניסוח עלולות להוביל לדחיית הבקשה. ... נראה כי למערערת ידועות כל העובדות, ורק לאחר שבקשתה לביטול, חסרת הבהירות והכללית, נדחתה, היא טרחה לפנות בבקשה מפורטת הנתמכת בתצהיר בן זוגה וגם בראיה בעלת משקל. גם אם באותו שלב, עם הגשת בקשת הביטול, ראייה זו לא הייתה ברשותה לבטח הינה בשליטתה וניתן היה להשיגה ולצרפה - כפי שנעשה מאוחר יותר בבקשת העיון. התחכמות זו תהיה בעוכרי המערערת, מעידה על חוסר תום לב בהתנהלותה, ושומטת היא את הבסיס תחת טענתה לעיוות דין. ועוד, לא ניתן להשלים עם התנהלות זו - הרי לא יתכן כי ככל ובקשה שהוגשה תידחה, אזי תפנה המערערת או כל מבקש אחר, בבקשה חוזרת שבגדרה יחשפו עוד נתונים ועובדות שהיו בידיעתה או בשליטתה מקודם, וכך הלאה עד אין סוף. מתן הכשר להתנהלות זו פירושה חתירה תחת עקרון סופיות הדיון ותגרום להשחתת זמן שיפוטי לשווא." (עפ"ת (מחוזי חי') 10502-04-18 שירן בר טוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.05.2018)).

להסתייגות בית המשפט העליון מביצוע מקצה שיפורים בבקשות לביטול פסק דין ראו רע"פ 3785/10 דב סגל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.05.2010).

וראו גם עפ"א (מחוזי חי') 41748-04-19 מוחמד עותמאן נ' הועדה המרחבית לתכנון ובניה-שפלת הגליל (פורסם בנבו, 04.07.2019):

"מן המפורסמות, כי "פתיחתו מחדש" של הליך שיפוטי לאחר שבית המשפט קם מכיסאו, פוגעת בעקרון סופיות הדיון. עקרון סופיות הדיון מהווה אחד העקרונות היסודיים של שיטתנו המשפטית. הוא נועד להבטיח סופיות ההתדיינות המשפטית, שכן לפסק דין חלוט, שאין עליו עוד ערעור יש משמעות חינוכית והרתעתית. עקרון סופיות הדיון הוא עקרון שנועד להגן על אינטריסים ציבוריים, ולא רק על האינטרס של בעל הדין שזכה, בין היתר על אינטרס יעילות המערכת השיפוטית.

...

לסופיות הדיון ישנם חריגים שיש להפעילם במשורה. ישנם חריגים יציר המחוקק (לדוגמא עריכת משפט חוזר- ראו מ"ח 3623/09 רן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 14.11.2009) או תיקון פליטת קולמוס או השמטה מקרית בפסק דין לפי סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד-1984). חריג נוסף הוא שינוי נסיבות מהותי, בהחלטות מסוימות, כך מצאו בתי המשפט לעיון מחדש בהחלטותיהם, מקום שחל שינוי נסיבות מהותי המצדיק שינוי בהחלטת ביניים ... הכלל היסודי נשמר אפוא, והוא: משסיים בית המשפט את מלאכתו השיפוטית, והוא קם מכיסאו, אין הוא יכול לשוב ולהדרש לאותו עניין, או לקבל ראיות חדשות. כך לדוגמא במשפט מנהלי, בית המשפט (בג"צ או בית משפט לעניינים מנהליים) שקמו מכיסאם, לא ישנו את פסק הדין שניתן בעניין פלוני לגבי ביקורת על החלטת הרשות, במידה ונשמט מסמך ולא הוגש על-ידי אחד מבעלי הדין. הדבר יפגע בעבודת בתי המשפט, ביעילות המערכת השיפוטית ויביא לכך שהליכים לא יסתיימו ...

...

ב"כ המשיבה לא טען לשינוי נסיבות משמעותי אשר בעקבותיו ביקש עיון חוזר בהחלטה, וכל שטען היה, כי בשל שגגה לא הגיש את הראיה הנכונה וכיום הוא מבקש להגיש.

סבורני כי אי הגשת ראיה במועד, מקום ובעל דין נדרש להגיש ראיותיו במועד שמיעת הראיות, ומשלא נטען לנסיבה מיוחדת אשר הצדיקה אי הגשתה במועד, אינה נכנסת בגדר אותם מקרים חריגים ויוצאי דופן אשר בגדרם בית המשפט יכול לשוב ולעיין בהחלטתו.

ובענייננו, אין בבקשה לעיון חוזר טענות שלא ניתן היה להעלותן בבקשה המקורית; ואין לקבל את טענת המבקש, כי אישורי המסירה לא היו חלק מחומר הראיות שצולם במשרדי המשיבה, נוכח האמור מפורשות בפרוטוקול הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו, כי הנאשם זומן כדין לדיון, ונוכח אישורי המסירה המצויים בתיק בית המשפט, כך שניתן היה לעיין בהם ללא כל קושי טרם הגשת הבקשה; ולכן לא היתה כל מניעה של ממש מלהתייחס לדברים בבקשה המקורית; וגם בבקשה הנוכחית לא נעשה כל בירור מצד המבקש בסניף הדואר אשר באמצעותו בוצעו אישורי המסירה, כדי לסתור את חזקת המסירה.

יתרה מכך, לא זו בלבד שהבקשה נוגדת את סדרי הדין, אלא גם מבחינה עניינית לגופו של עניין, וכפי האמור בהחלטתי מיום 9.2.20, אני סבורה כי לא נגרם למבקש עיוות דין, שעה שמטיעוני המבקש עצמו בבקשה המקורית עלה כי נהג בקלות ראש (כאשר נכנס לצומת מבלי לוודא שאין תנועה בדרך החוצה, לטענתו בגלל משאית שהסתירה לו את שדה הראיה); וגם העונש שהוטל על המבקש הינו עונש הפסילה המינימלי הקבוע בחוק, כך שאין עיוות דין גם מן הטעם הזה.

בכלל נסיבות אלה, אני סבורה, כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ' אדר תש"פ, 16 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.